

Farský list

7

2017

ročník XII.

26.3.2017 Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov

Sláva Isusu Christu

„Tento rok sa v Pôstnom období vzdáme sladkostí a zmrzliny“ povedala matka svojim trom chlapcom. „Ale, mami,“ odpovedal najmladší, „už sa tých vecí vzdávame každý deň medzi odchodom do postele a raňajkami. Nestačí to?“ Väčšina z nás je vo svojom vnútri ako ten malý chlapec. Neradi sa postíme a často si kladieme otázku, v čom je skutočná hodnota pôstu. Načo nám bude dobré, ak si uprieme nejaké jedlo alebo potešenie? Budeme svätejší? Premýšľajte však o tom, ako tvrdo trénujú športovci. Ženú svoje telo na hranice možností. Dodržiavajú veľmi prísnu diétu. A to všetko preto, aby vyhrali! Oplatí sa investovať do prípravy, aby mali radosť z víťazstva! A podobne je to aj s pôstom. Ak lepšie pochopíme jeho ovocie, ochotnejšie sa budeme postiť. Biblia často predstavuje púšť ako posvätné miesto, miesto skúšky, kde sa ľudia stretávajú s Pánom a vracajú sa obnovení a posilnení. Izraeliti po úteku z Egypta štyridsať rokov putovali po púšti. Bol to čas očisťovania a prípravy na vstup do zaslúbenej zeme (*Dt 8, 2*). Mojžiš sa štyridsať dní modlil a postil na vrchu Sinaj, aby sa pripravil na stretnutie s Pánom a prijal Desatoro (*Ex 24, 18*). Keď Eliáša nasýtil Pán, našiel silu na štyridsaťdňový pochod púšťou k vrchu Horeb. Keď sa skončil jeho pôst, aj on zažil hlboké stretnutie s Pánom v podobe tichého, jemného hlasu (*1 Kr 19, 1 – 13*). Mesto Ninive bolo zachránené pre 40 denný pôst všetkých obyvateľov, ktorý im oznámil prorok Jonáš. A, samozrejme, sám Ježiš sa štyridsať dní postil a modlil na púšti (*Mk 1, 13*). V tej dobe nezažil len nesmierny hlad, ale aj intenzívne diablove pokúšania. Ježiš odišiel na púšť hneď po krste. Tento čas bol pre neho prípravou na službu – ale aj predobrazom jeho utrpenia, keď svoj život položí za nás. Boh nás v tomto čase milosti pozýva na našu osobnú púšť. Žiada nás, aby sme sa do určitej miery oddelili od sveta, aby sme si upierali zvyčajné potešenia a mohli sa tak lepšie stretnúť s Pánom. Ak dokážeme v Pôstnom období spojiť svoj pôst s týmto pozvaním na púšť, zakúsime mnoho milostí ako Eliáš, Mojžiš a Ježiš. Budeme počuť Boží hlas. Budeme sa od neho učiť. Nájdeme novú silu, aby sme konali Božiu vôľu a boli znamením jeho dobroty pre ľudí vo svojom okolí. „Keď sa postíte... váš Otec, ktorý vidí aj v skrytosti, vám odplatí“ (*Mt 6, 16. 18*). Všimnite si podmienku v tomto texte. Ježiš nepovedal:

„Ak sa budete postiť.“ Povedal: „Keď sa postíte.“ Naozaj chce, aby sme prijali túto duchovnú prax, lebo vie, že nás to nesmierne požehná. Náš Otec nás odmení darmi radosti, pokoja a uzdravenia – nie preto, že sme presvedčili Boha, aby nás požehnal, ale pretože sme sa zbavili rozptýlení a Boh nás môže naplniť svojou milosťou. Pôst prináša zmeny, pretože nám pomáha vyčistiť myseľ. Pripomeňte si, že púšť je miesto ticha, strohé miesto, kde je veľmi málo rozptýlení. Ak si počas pôstu dokážeme udržať vnímavosť na túto púšť, objavíme alebo si lepšie uvedomíme v sebe oblasti, kde sme slabí alebo kde sme upadli do hriechu. Ticho a sebazapieranie, ktoré sú podstatnou súčasťou pôstu, nás môžu viesť k pokániu. Môžu nám pomôcť, aby sme boli pokornejší, otvorenejší na Ježišovu prítomnosť v nás. Napokon pôst nám môže pomôcť budovať miesto ticha a uvažovania v srdci. Pre mnohých z nás je život veľmi rušný, náročný a plný rozptýlení. A hoci to nemusí byť vyslovene zlé, môžeme mať pocit falošnej zanepřázdnosti. Môžeme si myslieť, že deň nemá dostatok hodín, aby sme urobili všetko, čo musíme urobiť, a napokon sa dostávame do pasce našich úloh a povinností. Ale ak chceme v tomto Pôstnom období zažiť zmeny, musíme si nájsť čas pre Pána. Musíme sa naučiť „hľadať najprv Božie kráľovstvo“ (Mt 6, 33). Pôst nám môže pomôcť v tom, že svoje srdce utíšime v Božej prítomnosti – a stane sa to pravidelnou súčasťou nášho života! Upozornenie: Nie je to o tom, čo všetko robíme. Zomierať sebe, vzdať sa potešenia, konať pokánie, preorganizovať svoj denný program, hľadať najprv Boha – môže sa zdať, že Pôstne obdobie je úplne v ľudských rukách. Samozrejme, záleží na tom, čo robíme. Má to veľký vplyv. Ale ešte dôležitejšie je to, čo Boh robí v nás. A práve to dáva zmysel pôstu i sebazapieraniu!

o. Rastislav (farár)

Božská služba vopred posvätených darov- symbolika II.

Minule sme skončili pri uvažovaní nad symbolikou Božskej služby vopred posvätených darov. Na konci spevu stichír kňaz otvára cárské dvere, berie do rúk kadidlo a vykonáva s ním vchod, teda vychádza s ním zo svätyne pred cárské dvere. Vtedy ľud spieva hymnus Svetlo tiché: Svetlo tiché, svätej slávy, nesmrteľného Otca nebeského, svätého blaženého. Ježišu Kriste, keď sme prišli k západu slnka a videli žiaru večernú, ospevujeme Otca i Syna i Svätého Ducha, Boha. Je dôstojné preľúbznými hlasmi oslavovať teba, Synu Boží, ktorý dávaš život celému svetu. Preto ťa celý vesmír vebí.

Ježiš Kristus je tým svetlom, ktoré prichádza do našej temnoty, aby nás osvietil. Aby osvietil tých, ktorí sa nachádzajú v tme a chcú z neho vyjsť von. Ježiš

Kristus je teda záchranca tvojho a môjho života. Preto ho týmto hymnom môžeme oslavovať. V tejto oslave sa spájame s celým vesmírom, ktorý velebí Boha. Počas spevu tejto nádhernej piesne si môžem položiť otázku: „Za čo ťa môžem Pane dnes velebiť ja?“ Počas tejto piesne teda môžem, myslieť na konkrétne veci, za ktoré môžem Boha chváliť- môže to byť zdravie, posila v nesení kríža, starostlivosť o zdravie, vďaka za rodinu, za to, že mám čo jesť a obliecť si. Môžem ďakovať za rodinu, ktorú mám a dokonca aj za to, za čo ešte len prosím.

Po hymne Svetlo tiché nasledujú spravidla dve starozákonné čítania. Väčšinou sa číta Kniha Genezis a Kniha prísloví. Práve Kniha Genezis je pre nás ukazovateľom, ako človek obdarený Bohom všetkým nádherným stráca svoj život v Bohu, blúdi sám, často padá a prežíva mnohé nešťastia, zatiaľ čo Boh ho neustále hľadá; Kristus prišiel na svet, aby navrátil človeka z jeho zblúdenej cesty. Pomocníkom v tomto návrate je aj múdrosť Knihy Prísloví, avšak jediným svetlom pre život kresťana je Kristus, preto tu kňaz zvyrazňuje túto skutočnosť, že jedine Kristovo svetlo osvecuje všetkých ľudí. Medzi čítaniami kňaz berie do rúk kadidlo a sviecu, ktorou požehnáva ľud a dvíha ju nad svoju hlavu. Svieca symbolizuje samotného Pána Ježiša a kadidlo modlitby svätých, ktoré nás vedú k nemu. Môže nám to pripomínať, že pri bohoslužbe nie sme sami, ale pripájame sa k príhovorom Ježiša Krista a svätým, ku ktorým sa modlí mnoho ľudí.

Pri vyzdvihnutí sviece a kadidla sa ľud trikrát klania. Robí veľkú metaniu. Slovo metánia - veľká, malá - pochádza z gréčtiny a znamená zmenu zmysľovania - čiže poklony vyjadrujú naše pokánie a pokoru pred Bohom. Malou sa len skloníme k zemi, veľkou padneme celým telom na zem a dotkneme sa čelom zeme. PO dočítaní starozákonných čítaní sa spieva pieseň Moja modlitba, nech sa vznáša ako kadidlo. A pozdvihnutie mojich rúk, ako večerná obeta. K príhovorom pred Pánom sa teda pripájame aj my. Kňaz počas spevu stojí pred oltárom na každej svetovej strane a počas spevu ľudu kľáčí.

Na každej strane oltára spieva prosbu: Pane, k tebe volám, počuj ma, buď pozorný na hlas mojej modlitby, keď volám k tebe. Pane, k mojím ústam postav stráž a zamkni dvere mojich perí. Nedaj, aby sa moje srdce naklonilo k zlému, aby bezbožne vymýšľalo hriechy. Po tomto speve nasledujú ekténie a spev Nebeské mocnosti: Nebeské mocnosti teraz s nami neviditeľne slúžia, veď hľa vstupuje Kráľ slávy, veď hľa tajomná žertva dokonalá slávnostne sa prináša. S vierou a túžbou pristúpme, aby sme sa stali účastnými na večnom živote. Aleluja, aleluja, aleluja. Tak ako na Liturgii sv. Jána Zlatoústeho či sv. Bazila Veľkého je veľký vchod

symbolom slávnostného vstupu do Jeruzalema, aj táto služba má čosi podobné, aj keď sa tento vchod koná už s premenenými darmi. Sprievod počas služby vopred posvätených darov je vlastne slávnostným vstupom Krista, avšak nie do Jeruzalema, ale už osláveného Pána medzi svoj ľud zhromaždený v chráme. Tak ako sa spieva počas tohto sprievodu, Pán prichádza v sprievode anjelov - nebeských mocností - ktoré s nami slúžia okolo jeho prestola. Až tak blízko chce prebývať Boh na chválach svojho ľudu, že prichádza do našej blízkosti, necháva sa niest' na rukách kňaza, ktorý ho prináša ku svojim deťom, aby ich žehnal, dvíhal a povzbudzoval v kráčaní za ním. Taký je náš Boh- starostlivý, tajomný a približujúci sa k nám. Spravím k nemu aj ja svoj krok?

o. Matúš (kaplán)

FARSKÉ OZNAMY

- ❖ V sobotu, 01.04.2017 je Akatistová sobota. Pred sv. liturgiou sa budeme modliť Akatist k Presvätej Bohorodičke a po sv. liturgii mariánske večeradlo.
- ❖ Pozývame prváčikov a rodičov na zápis do 1. ročníka našej cirkevnej Základnej školy P.P.Godiča dňa 03.04.2017 o 16.00 hod. Táto škola okrem vzdelania ponúka aj výchovu v kresťanskom duchu a príjemnú rodinnú atmosféru.
- ❖ V nedeľu, 09.04.2017 je Kvetná nedeľa. Sv. liturgie budú s myrovaním. Po sv. liturgiách sa budú svätiť ratolesti, ktoré si prineste sami do chrámu. Zároveň je tento deň stretnutie mládeže s o. arcibiskupom v Prešove o 13:00 v Kine Scala. Zároveň je od piatku Kvetný víkend na Juskovej voli. Mládež sa môže hlásiť v kancelárii.
- ❖ Na kvetnú nedeľu vás pozývame na veľkú spoveď pred Pachou o 15:00 a sv. liturgiu o 17:00 hod.
- ❖ Srdečne vás pozývame na púť do Litmanovej na Malú púť. Viac na plagáte.
- ❖ Grckokatolícka teologická fakulta organizuje konferenciu na tému: *Oslobodzujúca Kristova moc*. Viac na nástenke.

Vydáva: **Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov Sekčov, Ul. Martina Benku 7, 08001 Prešov**

Internet: www.grkat-sekčov.sk

e-mail: farnosťsekčov@gmail.com

Tel: 051/7725540

Tlač: **A-print, s.r.o., Urbánkova 13, Prešov**

Len pre vnútornú potrebu

Dobrovoľný príspevok: 0,10€

Neprešlo jazykovou úpravou